

POLSKIE STOWARZYSZENIE MYKOLOGÓW BUDOWNICTWA

53 – 601 Wrocław, ul. Tęczowa 57
tel./ fax : 71 344 80 12, e-mail: psmbwroclaw@gmail.com

Nr zlecenia PSMB 10/06/2023

Wynik badania mykologicznego

OBIEKT: fragmenty tynku

**ADRES: zbór mennonitów w Nowym Wymysłu, powiat plocki, gmina
Gąbin**

**ZLECENIODAWCA: Antikva, Pracownia Renowacji Zabytków,
Błażej Wasiak ul. Czapskiego 6/15 09-500
Gostynin, NIP: 9562186888**

	Imię i nazwisko	Data	Podpis
Opracował	dr hab. Krzysztof Matkowski prof.nadzw.	22.06.2023 r.	dr inż. Krzysztof Matkowski Rzecznik mykologiczny Polskiego Stowarzyszenia Mykologów Budownictwa Nr 55/2009m

METODY BADAŃ

Próby do badań mikrobiologicznych dostarczono 5 czerwca 2023 r. Były to:

1. fragment tynku na ścianie północnej,
2. fragment tynku na fasacie w narożniku północno-wschodnim.

Poziom obecności grzybów w próbkach oceniono wykładając drobne 1 mm fragmenty na pożywkę PDA. Każdorazowo wyłożono po 100 fragmentów. Zakłada się, że liczba kolonii grzybów wyrosłych z ponad 25-30% wyłożonych inokulów (fragmentów) świadczy o kontaminacji biologicznej, powyżej 40% to bardzo silny rozwój grzybów.

Wyrastające kolonie identyfikowano do gatunku na podstawie monografii: *BARRON G. L., 1972: The genera of Hyphomycetes from soil. Krieger Co; BROWN A. H. S., SMITH G. 1957: The genus Paecilomyces Bainier and its perfect state of Byssosclamyces Westling. Trans. Brit. Mycol. Soc. 40: 17-89; BOOTH C., 1971: The genus Fusarium. Commonw. Mycol. Inst. Kew, Surrey, England; CARMICHAEL J. W., 1962: Chrysosporium and some other aleuriosporic Hyphomycetes. Cand. J. of Bot. 40 (7): 1137-1173; DE VRIES G. A., 1952: Contribution to the knowledge of the genus Cladosporium Link ex Fr.. Baarn;; ELLIS M.B., 1971: Dematiaceous Hyphomycetes. Commonw. Mycol. Inst. Kew, Surrey, England; GILMAN J. C., 1959: A manual of soil fungi. London; NELSON P. E., TOUSSOUN T. A., MARASAS W. F. O., 1983: Fusarium species. An illustrated manual for identification. University Park and London; NEERGAARD P., 1945: Danish species of Alternaria and Stemphylium. Copenhagen; RAPER K. B., FENNELL D. I., 1965: The genus Aspergillus. Baltimore; RAPER K. B., THOM CH., 1949: A manual of the Penicillia. Baltimore; RIFAI M.A., 1969: A revision of the genus Trichoderma. Mycol. Pap., 116: 1-56; SIMMONS E. G., 1964: Typification of Alternaria, Stemphylium and Ulocladium: Mycol., 59, 1: 67-91; SUTTON B.C., 1980: The Coelomycetes. Commonw. Mycol. Inst. Kew, Surrey, England; ZYCHA H., SIEPMANN R., 1969: Mucorales. J. Cramer.*

WYNIKI BADAŃ MIKROBIOLOGICZNYCH

Z prób uzyskano 9 gatunków grzybów, ich liczebność w ocenianych materiałach była bardzo wysoka (tab. 1). Wśród wyrosłych na szalkach kolonii dominowały: *C. cladosporioides* i *P. chrysogenum*. Liczebność ich struktur była wysoka. Przy intensywnym zarodnikowaniu gatunki te mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia człowieka pod kątem alergii.

Obecne w próbach *A. flavus* i *A. nidulans* mogą powodować oportunistyczne choroby skóry lub oczu (*Baran E. Zarys mikologii lekarskiej. Volumes Wrocław, 1998; Krzyściak P., Skóra M., Macura A. Atlas grzybów chorobotwórczych człowieka. MedPharm Polska. Wrocław 2011.*). *A. flavus* jest wymieniany w dyrektywie 2000/54/EC Parlamentu Europejskiego i Rady Europy z 18 września 2000 r. jako organizm 3 grupy zagrożenia.

W żadnej z prób nie było bakterii w liczebności uznawanej za niebezpieczną dla zdrowia człowieka pod względem możliwości infekcji (PN-EN13098:2002).

Tab. 1. Kolonie grzybów uzyskane z prób

gatunek	nr próby	
	1	12
<i>Absidia coreulea</i>		1
<i>Aspergillus nidulans</i>	13	
<i>A. flavus</i>		7
<i>Cladosporium cladosporioides</i>	48	44
<i>Chaetomium globosum</i>	1	
<i>Penicillium chrysogenum</i>	21	32
<i>Penicillium brevicompactum</i>		16
<i>Penicillium oxalicum</i>	2	
<i>Trichoderma viride</i>	15	
razem jtk grzybów	100	100
% wyosobnień	100	100

dr inż. Krzysztof Matkowski
 Rzeczoznawca mykologiczny
 Polskiego Stowarzyszenia
 Mykologów Budownictwa
 Nr 55/2009m